

مردِ گِرون

ای مردِ گِرون، بنده صفت، شکرِ خدا کُ
سُفره‌ی خُتِ شیطونِ خدا رونده، جدا کُ

نکه شکرِ خدا بینه فقط روزلِ شادیت
شکرش اِ تو روزلِ خُش و دورانِ بلا کُ

بای چشِ تر و دل پاک و ملوستِ اسی دلداری
اتو خلوتِ خُت، صُب تا پسین، ذکر و دعا کُ

مِث تشکِ سحرخیز و او برشنگِ ملوستش
بای صبحِ دل‌انگیز و نظرکرده صفا کُ

مِث یوسف (ع) اِ نامحرمِ خُتِ چهره واگردون
نامحرم اگر قصدِ بدش بی، تو حیا کُ

ته دل و اتلون، منگی اگر هنِ بکروئش
اکسیرِ محبتِ ب و دل، ظرفِ طلا کُ

آینه‌ی تو اتاقتِ مُدَنمِ بی‌غَل و غش بی
آینه‌ی دلتَمِ برچه‌زنِ نور و جلا کُ

اصلاً نه‌قرارن که تو خُتِ تکروی بینه
همکاری با مردم اِ تو هر جشن و عزا کُ

دیتنِ کس و کارل نه یهوَ بینه فراموش

راحت با همیش، مجلس بی‌چونه اِپا کُ

هر گی که مشه دیتنِ ماطل فامیل
انفاق و محبت‌شو اِ سر شوق و رضا کُ

بی‌مه‌ری فامیل، نه یهو پینه تلافی
دلجوئی و بخشش، تو اِ جای سهو و خطا کُ

هر گی که تو بُنتل، یه نفر، دردِ دلش بی
بای عقل و خرد، دردِ دلش، دار و دوا کُ

چون خوب و دُرس نی که عیال پینه فراموش
اسی دیتن‌شو از ته دل، شور و نوا کُ

بای ضیفه اگر قول و قرارُت نا یه روزی
پای قول و قرارُت تا ابد وایسا وفا کُ

در شأنِ آدم نی که بداخلاق و عنق بوت
بای دُفت و پُست، گپ تا کُچک، عشق و صفا کُ

هر قد که داییت، حرمت اِ سر عاطفه مینه
بی‌زخمِ زبون، حرمت و خدمت اِ باوا کُ

جَم کردن مال، خُم مُدَنم، سَخْتِن و دُشوار
حاتم صفت، انفاق، تو در حق گدا کُ

نکه مال و منالت همه سهمِ بچیل بوت

یک سهمِ مالت، پرقدی روزِ جزا کُ

قصه‌ی علی (ع) و بخششِ انگشترِ نازش

سرلوحه‌ی بخشندگی و لطف و عطا کُ

اطعامِ فقیرلِ اگه سیتِ سخت و گروِن

باهنده‌ی گُسنه‌ی زمسون، سیرِ غذا کُ

امروزه میگن روزِ چت و وایبر و لاین

جز چت با خدا، هر چه چتن، فیتِ هوا کُ

واتساپ که مشه، یاد خدا نینه فراموش

حرفلِ خُش و افکارِ نکو پخش و پلا کُ

هر گی یه نفر حقه و نیرنگ اتو کارشن

اعلامِ تنفرِ خُت ابای صوتِ رسا کُ

هر گی که یقینت کِ طرف، لیمن و مکار

اندیشه اِ سرِ قصه‌ی روبا و قلا کُ

دنیا مو همش زرقن و برقن، تو تیاد بوت

گول نرِخه یهوه، تکیه اِ رو لطفِ خدا کُ

دنیا دو سه روزن که انم فکر و خیال

اسی آخرتت، کارِ نکو، توشه‌ی راه کُ

خُت خوب مُدنه، راه سفر، سخت و درازن

نپه سُرْسَه نزه، یکسره تجدیدِ قوا کُ

بی شک تو اگر تسکا وابه خوب و خدایی

اتو حرف و عمل، پیروی آلِ عبا کُ

سروده‌ی: محمد امیری اردکانی/مهرماه 1395

AmiriArdakanii.ir